

Pouke i poruke sure El-Asr (Meka)

Hatib: dr. Abdullah ibn Avad el-Džuheni

27. redžeb 1447. po Hidžri / 16. januar 2026.

Hvala Allahu, Njega hvalimo, od Njega pomoć, oprost i uputu tražimo, i Njemu se utječemo od zla naših duša i naših loših djela. Koga Allah uputi, niko ga u zabludu ne može odvesti, a koga On u zabludi ostavi, niko mu ne može biti zaštitnik ni vodič. Svjedočim da nema drugog boga osim Allaha, Koji nema sudruga, Jednog i Jedinog, Koji je utočište svakome, i Koji je iznad toga da ima druga ili dijete, nije rodio i rođen nije, i niko Mu ravan nije, i svjedočim da je Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, Njegov rob i poslanik, pečat svih vjerovjesnika i poslanika. Neka su Allahova milost, blagoslov, i spas na njega, njegovu porodicu i sve njegove ashabe, kao i na svu njegovu braću vjerovjesnike i poslanike, koje je Allah slao ljudima kao donosiocce radosnih vijesti i opomena, da ih pozovu u tevhid i iskreno obožavanje Allaha, upozore ih na zamke širka i pogubnost zabludjelih vjerovanja, i s njima raspravljaju na najljepši način, i kao takvi oni su bili Allahov dokaz protiv Njegovih stvorenja.

O ljudi, bojte se Allaha istinskom bogobojažnošću ako ste vjernici, obožavajte Ga onako kako vam je naredio – iskreno Mu iskazujući vjeru. Sjetite se Allahove blagodati prema vama kada vas je nazvao muslimanima i učinio vas pripadnicima ummeta Vjerovjesnika milosti, sallallahu alejhi ve sellem, kojeg vam je poslao da vam uči Njegove ajete, da vas očisti i pouči Knjizi i mudrosti.

O vjernici, zaista je najkorisniji govor po opomeni, i najljepši po ponavljanju, govor Onoga Koji je Kur'an objavio kao jasno objašnjenje i Koji se obavezao da ga čuva. Među tim govorom je i jedna kratka, ali sveobuhvatna sura iz plemenitog Kur'ana: ima samo tri ajeta, četrnaest riječi i šezdeset osam harfova, objavljena je nakon sure Eš-Šerh/El-Inširah, predstavlja cjelovit islamski program, obuhvatila je čitav životni put čovjeka, spašava čovjeka od poniženja gubitka i objašnjava mu njegovu zadaću,

kojoj je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, naučio svoj ummet, a to je sura El-Asr.

Uzvišeni Allah kaže: “Tako Mi vremena! Čovjek je, zaista, na gubitku, osim onih koji vjeruju i dobra djela čine, i koji jedni drugima preporučuju istinu i jedni drugima preporučuju strpljenje.” (El-Asr, 1–3)

Uzvišeni Stvoritelj zaklinje se vremenom, a Allah ima pravo da se zaklinje čime hoće od Svojih stvorenja, dok se robovi ne smiju zaklinjati osim Allahom. Vrijeme, o Allahovi robovi, jeste čitav tok života, prostor u kojem se odvijaju svi pokreti/djelovanje sinova Ademovih, sazđano od mnogobrojnih čuda, u njemu se smjenjuju blagostanje i nevolja, zdravlje i bolest, bogatstvo i siromaštvo, uzvišenje i poniženje, pokornost i grijeh, san i java, nemar i svjesnost, sastanak i rastanak, rad i lijenost, dobitak i gubitak, život i smrt.

Vrijeme je čovjekova “jahalica” prema ahiretu, ono nosi njegovu robu i njegov kapital. Ono je njiva njegovih djela. Svaki dan koji prođe približava čovjeka ahiretu. Njegov stvarni kapital jeste njegov život, ako ga potroši u igri, zabavi i nemaru – on je gubitnik. A ima li većeg gubitka od lišavanja čovjeka bliskosti i razgovora s njegovim Gospodarom?!

“Svi ljudi ustaju ujutro, i svi oni izlažu svoju dušu, pa je oslobode ili je upropaste.”

Vrijeme je spremište svih ljudskih djela, dobrih i loših. Čovjek ili troši život u grijesima, a to je najružniji i najteži gubitak, ili ga troši u dozvoljenim stvarima. A ako ga troši u pokornosti Allahu, i tada su stepeni pobožnosti i skrušenosti različiti: nema pokornosti a da se ne može obaviti potpunije, iskrenije i ljepše. Zato i onaj koji je u dobitku osjeća žaljenje zbog propuštene veće dobiti.

Znak dobitka jeste ljubav prema ahiretu i davanje prednosti njemu nad dunjalukom, a znak gubitka jeste ljubav prema dunjaluku i davanje prednosti njemu nad ahiretom. Spas je u ravnoteži, kako Uzvišeni Allah uči: “Gospodaru naš, podari nam dobro na ovom svijetu i dobro na onom svijetu i sačuvaj nas patnje u Vatri” (El-Bekara, 201).

Ebu Musa el-Eš'ari prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Ko zavoli svoj dunjaluk (ono što mu je dato na dunjaluku), nanijet će štetu svom ahiretu, a ko zavoli svoj ahiret, nanijet će štetu svom dunjaluku. Zato, dajte prednost onome što ostaje nad onim što prolazi." (Ahmed)

Čovjek, kao vrsta, uistinu je u dubokom gubitku, osim onih koje je Allah izuzeo, a izuzeo je one koji su se okitili s četiri osobine: čvrstim vjerovanjem, dobrim djelima, preporučivanjem istine i preporučivanjem strpljenja. To su osobine u kojima su se spojile snaga vjerovanja, tijela, pobožnosti i morala sa snagom znanja i snagom materijalnih potencijala, i u kojima su se spojila duhovna i fizička snaga. Njima je data vlast, upravljanje i pravo zapovjedanja i zabranjivanja na Zemlji, pa su uspostavili pravdu i sigurnost i povelili su svijet putem dobitka i sreće, bili su na Allahovoj strani u svim situacijama, pa je i Allah bio s njima.

Jedan od pobožnih prethodnika kazao je: "Čitao sam suru El-Asr dvadeset godina, a nisam razumio njeno značenje, pitao sam se: Kako to da je osnovno stanje čovjeka gubitak i propast, što je Allah dodatno potvrdio, koristeći jezičke figure koje pojačavaju to značenje, a zatim izuzima one koji će se spasiti od gubitka s četiri spomenuta svojstva, sve dok nisam čuo prodavača leda kako molećivo doziva: 'Smilujte se onome kome se topi kapital!' (to zato što je led zaleđena voda, i svaka kap koja s njega padne, više se nikada neće vratiti) Tada sam shvatio pravo značenje zakletve u suri El-Asr."

Tvoj pravi kapital, o čovječe, jeste tvoj život, a trenutak koji prođe nikada se ne vraća. Svakom od nas topi se kapital. Zato, pazite na svoje vrijeme, ono koje živite na ovom svijetu, prije nego što dođe kraj. Pazite se onih koji vam kradu taj kapital, a svako od nas zna ko su oni. Ne dozvolite da vam propadne ijedan trenutak/dio vašeg kapitala, a da u njemu ne spominjete Allaha i da niste u pokornosti Njemu i Njegovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem.

U buci života i njegovim valovima gubitka i zablude pojavljuju se iskreni Allahovi robovi, čestiti i dobri ljudi i Njegove bogobožne evlije, koji su čvrsto povjerovali u svoga Gospodara, pa ih je njihovo vjerovanje povelilo putem bogobožnosti i upute,

omililo im istinu i prikazalo je lijepom u njihovim srcima, podstaklo ih na činjenje dobrih djela, ispriječilo se između njih i slijedenja strasti i postalo je njihova zaštita od zla i vodič ka dobru.

Oni su sigurni kada se ljudi boje, smireni kada se ljudi uznemire, postojani na istini kada je drugi napuste i strpljivi kada ljudi pokleknu. “I neka se ničega ne boje i ni za čim neka ne tuguju Allahovi štićenici, oni koji budu vjerovali i koji se budu Allaha bojali, za njih su dobre vijesti i na ovome i na onome svijetu – Allahove riječi niko ne može izmijeniti – to će, zaista, velik uspjeh biti.” (Junus, 62–64)

O muslimani, bojte se Allaha da biste uspjeli! Probudite svoje duše iz nemara i povedite ih putem spasa. Dok stojite u mjestu, smrtni rokovi vam se približavaju, dani prolaze, a povorke smrti bdiju nad vama.

“Vi želite prolazna dobra ovoga svijeta, a Allah želi onaj svijet.” (El-Enfal, 67)

Znajte da ste u kući ispita, a rezultati će se uskoro pokazati. Ojačajte svoju vezu s Allahom, povećajte svoju odlučnost, zasučite rukave i prihvatite se posla. Zaštitite se Allahovom Knjige i sunnetom Njegovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, od svih novotarija u vjeri, obožavajte Allaha sa znanjem i jasnim dokazom, bojte Ga se i budite svjesni Njegovog nadzora, jer On vas vidi i čuje.

Često izgovarajte riječi “la ilahe illallah”, jer su one ključ Dženneta, i molite Allaha da vas učvrsti u ovim blagoslovljenim riječima, lahkima na jeziku, teškima na vagi, koje uljepšavaju knjigu djela, kojima je zadovoljan Milostivi, i koje rasrđuju prokletog šejtana, one su spas grešnom robu od Vatre i put su do vječnog spasa.

O vjernici i vjernice, donosite salavate i selame na onoga koji je poslan kao milost svjetovima. Uzvišeni Allah kaže: “Allah i meleki Njegovi blagosilju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šaljite mu pozdrav.” (El-Ahzab, 56)

